

тя е създадена за утѣха и за развлечение на мъжа; все една и същата най-сетнѣ ще дотѣгне; даже небеснитѣ радости и самото небе трѣбва да дотѣгнатъ. Защо да се питатъ женитѣ, защо сж такива хитрости и тънкости? ако тя ми е дотѣгнала, то нека забавлява други; жената е родена за удоволствие и забавление на мъжа, а не за това за да му дотѣгва и додѣва. Той още веднѣжъ погледна на двѣтѣ; Айше хвърли на него такъвъ пълень съ нѣга погледъ, щото душата и сърдцето му пламнаха съ огънятъ на любовта, и по цѣлото му тѣло прѣвина треперяние, треперяние приятно, горѣщо, страстно.

— Съгласенъ, съгласенъ! Да бѣде споредъ тебе.

Удариха си ръцѣтъ за уякчаване на търга и сдѣлката. Следъ полунощъ Кушчията остави Кятиба съ Дилберъ въ неговий домъ, а самъ съ Айше отиде въ домътъ на Айше.

Деликанлията не разбра това що означава, що е това за шегъ; тя се хвърли къмъ вратата за да застане прѣдъ тѣхъ, да ги не пустне вънъ и да отговори на шегата съ шегъ, но Айше и Кушчията вече излѣзаха, а старийтъ Кятибъ, като Кашей, се исправи прѣдъ вратата. Деликанлията испиця съ смъртенъ плачъ и падна на земята. Кушчията като чу изрѣкването затретоура, но Айше го държеше за ръката, и той тръгна подиръ нея. По пътя той срѣсна Карабела и Вейсъ-ага, своитѣ тѣлохранители, и нѣщо си имъ пришепна.

Карабела и Вейсъ-ага влѣзаха въ дома на Кятиба. Дилберъ лѣжеше на земята като мъртва; на главата ѝ вече нѣмаше елмазеното перо, а лицето, като съ яшмакъ, бѣше прикрито съ златиститѣ коси. Кятибъ сѣдеше и спокойно пушеше чибукъ.

— Земете я—и продължаваше да пуши. Кушчията и Айше прѣкараха нощта като въ рая, прѣдзнаначейъ за правовѣрнитѣ, за воинигѣ на Пророка.

Нощта на бѣдната Дилберъ бѣше мъчителна и адска, безъ сърдечно съкрушение и покаяние.

Рано сутринтъ Кятибъ остави своитѣ талиги и слуги, възсѣдна коньтъ, подсвирна на своето вѣрно лов-